

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Ez ves szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
KLÉGER BÉLA.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Néhány szó magyarosodásunkról.

Megdöböntően szomorú jelentést tett, szigorú kritikát mondott a közel napokban vármegyénk egyik első tisztviselője Budapest környékének idegen ajku lakosságáról. Tóth József pestmegyei kir. tanfelügyelő ugyanis bejelentette a közigazgatási bizottságnak, hogy az ország szive, székes fővárosunk környékén a magyarosodás nem csak, hogy nem terjed, sőt az utóbbi néhány év alatt e tekintetben határozott visszaesés mutatkozott.

Egy ilyen illetékes helyről tett kijelentés, a hivatalos bíráló elöl nem zárkozhatunk el. Kell hogy azt tőlünk telhetőleg — amennyiben reánk is vonatkoztatható — enyhítsük, beismerjük, vagy ha szükség mutatkoznék reá, még nehezsük is, hogy a betegség ellen erősebb gyógyszer alkalmaztassék.

A jelentés általánosságban tételt, vagy legalább is így került a nagy nyilvánosság színe elé. Így tudja most ezt az egész ország és így bírálnak és ítélnak el bennünket.

Quintessentiája a dolognak ez: Budapest környékének lakossága sváb, szerb és tót. A magyarság, helyesebben a magyar nyelvű lakosság vagy

nem törődik annak fejlesztése és terjesztésével, vagy nem elég erős ahhoz hogy e tekintetben akaratát érvényesíthesse. Mindkét esetben szomorú jelenség.

E lap hasábjain számtalanszor szó emeltetett a magyarosodás érdekében. Volt eset reá, midőn nagyon is erősen, minden kimélet félretevésével gyakoroltuk a jogos kritikát és nem is egészen eredménytelenül. Mindez azonban csak lokális érdekű volt, csak járásunk területéhez tartozó egyes községekre vonatkozott.

A most elhangzott jelentés azonban általános jellegű. Magában foglalja a főváros egész környékét és szomorú példát főlhozza Csömör községet, hol nem akarják ismerni, nem kívánják, nem tarják szükségesnek az édes hazai nyelv elsajátítását, sőt ellenszegülnek akkor midőn arról van szó, hogy azt terjeszteni és terjedésében istápolni kell. Ezen példa úgy van most az ország színe elé állítva mint illusztrációja Budapest környéke magyar érzelmének, tükre, fényképe az itteni állapotoknak. Csunya kép

Legyünk azonban igazságosak. A tanfelügyelő ur nem terjeszkedhetett ki jelentésében külön-külön minden egyes községre és ennek tulajdonítható, hogy kivételeket nem is említett,

pedig vannak és például járásunk területén ezek közé kell soroznunk első sorban a három legnagyobb községet: Bia, Budafok és Zsámbéket, azonkívül Nagy és Kistétényt. Ezen községekben a magyarosodás izmosodása örvendetesen nyilvánvaló. Viszsaesés a többenél sem igen van, de viszont haladás is alig észlelhető. A budaörsi sváb — bár sok esetben meglepő szépen beszél a magyar nyelvet — nem akarja használni és ebből nem is csinál titkot. Számtalan esett van reá még most is, hogy a bíróság előtt ezt hangosan ki is nyilvánítja. Mi az eredmény? A jó bíró, ha nem teszi is fel, de a kérdésre elfogadja a választ németül, a kihallgatott, vagy elítelt pedig megy haza nagy büszkén és eldicsekszik a történetekkel. Hiányzik bennük a nemzeti, a magyar önérték.

Mindazonáltal járásunknak magyarosodási képe nem oly sötéten ijesztő, mint ez most a napi sajtó útján fel van tüntetve. Nem. Igaz ugyan, hogy az a törzsgyökeres jó magyar izlést teljesen kielégíthesse, de a javulás határozottan észrevehető.

Aki például csak 10—15 évvel ezelőtt ismerte az akkori Promontórt, lehetetlen, hogy lelki örömmel ne tapasztalja a mostani Budafokon a lép-

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

A pusztai csárdák, csárdások és a tolvaj nyelv.*

... Gondoskodtak némely földesuraink a csavargó betyárok mulató helyeiről is az által, hogy többnyire határjaik végén, a szomszédos Regálék csonkítására csárdákat építettek.

E csárdáknak sajátos neveik voltak. Egy pi. o. egy bihari csárdának Látókép, másinak Samarja a neve; Kardczag határában pedig a csárda Ágota nevet viselt. A csárdáknak ezen nevei a Tisza-Körös között a kathólicizmus fénykorára vezethetők vissza, mert a Látókép helyén, hajdan olyan szent kép állhatott, melynek a néphit látó képességet tulajdonított a Samarja helyén pedig olyan Mária kép volt melyen az aláírt Sz.-Mária betűkből a nép Samarja nevet csinált. Ágotáról szinte azon hagyomány maradt hátra, hogy azt már őseink, a hon foglaláskor Apácza zárdát találtak, mely zárdának utolsó Ágotha nevű fejedelem asszonya után örökölte a zárda helyére épített csárda a nevet.

A bihari csárdák közt hirhadt volt B.-Sz.-Márton község alatt a Hámszárító, mely név onnan ragadt rá, hogy a csárda elül, az utasok kocsijából, több ízben fordították ki a betyárok hámlaikkól a lovakat.

Betyár fészkek volt a n. szalontai határban

*) Mutatvány a szerző által sajtó alá most rendezett „A Komiszáros ur“ című munkájából.

a Kajla csárda is, melyet kezdő poéta korában Arany János is ilyen kezdetű versre méltatott:

B. megyében, B. hely fekszik
Lakják tótok és oláhok.
Hogyha lelkük miveltna,
Kétezerre menne számuk

Aranynek ezen kiadatlan verse nálam olvashatatlan lett. Tartalma ez volt:

A N.-Szalonta közelében fekvő B. helységről egy oláhtól két ökröt elloptak. A káros, másnap az ökröket N.-Szalontáig nyomozta, de ott nyomukat vesztette. A babonás káros, Szalontán, javas asszony hiányában, a tudakosság hírében állott orvoshoz ment a további teendőket végett tanácsot kérni. Elis mondotta baját, az oláhtul semmit nem értett orvosnak, a ki a panaszkodónál gyomor romlást alapítván meg: kézi gyógytárából, azonnal jó adag laxatívát adott be neki. Ekkor a káros, gondolomra tovább utazott ökrei keresésére, de a kajla csárdánál elodázhatatlan baja miatt, a csárda állásába volt kénytelen megbujni, — hol csudák csudája! a mint szétpillantott, saját ökreit látta ott a jászolhoz kötve.

A káros, az ökrei megtalálását az orvos érdemének tekintette és a versben halálját ekként fejezte ki.

A Doktort és háza népét
Aldujaszke Dumnye Zeu.

Ezen fére helyeken fekvő és hajdan minden felügyeletet nélkülözött csárdában, többnyire olyan 13 próbás gonosztevők vállalkoztak csaplárosként kik életük javát börtönbe töltötték, a kik aztán mint ilyenek, sem nem láttak, sem nem hallottak.

A csárdásnak és feleségének, a betyárokkal való egyetértéséről tanuskodik többek közt ez a betyár dal is.

Csaplárosné nekem halat süssön kend,
Azután meg citrónos bort hozzon kend.
Szógálóját istrázsára küldje kend,
Ha pandur jön, híradással legyen kend.

Ezen csárdáknak rendes látogatói voltak a csavargó, futó vagy kószáló betyárok és pásztorok voltak, de vásárok alkalmával, a késő időkhig (sőt néhol ma is) a vidék népe is mehetett úgy el mellette, hogy egy kis itókára be ne térjen.

Ilyenkor a csárda, körül volt kötve a betyárok, tehetősebb orgazdák és nemes legények háts lovaival, előtte pedig, czudar hidegben is, 20—30 szekeren guggolt az asszony nép és sokszor dideregve várva a csárdában mulató urát.

Vásár idején 2—3 szál cigány huzza itt a vendégek számára a talp alá valót és a mulatóságok ilyen kurjantások fűszerezték:

„Igyunk, igyunk, kivilágos virradtig
Mégfizeti, a ki reggelig alszik!“

Itt a zene szünetelt a fiatalabb tagok rákezdtek a nótát.

Sallangos paripán vágat a betyár,
Holdvilágos éjjen rá babája vár.
A pandur kergeti, de arra mit sem haj,
Egy csók babájától, — felejt minden bajt.

Borközi állapotában egy egy öreg betyár is mondta a nótáját.

Ha még egyszer születhetnék
Ujra, megint betyár lennék.
Betyár lennék a csárdában,
Betyár az Isten házában.

A pokoli zsvajban rendesen akadt szóló tánczos, némelyszer pedig olyan legény is, ki a mestergerenda megkopogtatásával hívta ki ellenfelét botpárbajra. Ilyenkor a multság verekedéssel és a verekedés betört fejekkel végződött, de a miatt a legritkább esetben tétett panasz.

ten — nyomon tapasztalható és nyilvánuló javulást.

Nem akarok apróbb részletekbe bocsájtkozni és községünk nyilvánvaló magyarosodásának bizonyítására csupán azt az egy évvel hozom föl, hogy képviselő-testületünk minden felsőbb pressio, minden reábeszélés, szóval a legkissebb kényszer nélkül, önkényt és egyhangúlag mondotta ki egy emlékezetes közgyűlésen, hogy Promontórközségemegszüntéshelyébe lépett Budafok. Ehhez nem kell kommentár.

K.

H I R E K.

— **Választás.** Zsámbék községében e hó 14-én leend a jegyző választás. Az állás elnyerhetéseért, mint nekünk írják erős küzdelem folyik. Az eredményt ez idő szerint előre látni nem lehet és így nem is tartjuk helyesnek, hogy tipeléseket tegyünk. Értesítésünk szerint az eddig számbavehető négy pályázó közül egy választás napján vissza fog lépni. Jelölve valószínűleg a pályázók mindegyike lesz és ezáltal a képviselőtestületnek kezébe van adva a jog hogy azt válasszák, kit e jövedelmező és reájuk oly fontos állás betöltésére a legalkalmasabbnak tartanak. A pályázók mindegyike szakember, s állásának betöltésére hivatott. Általában nagyérdeklődés kíséri a megejtendő választást, mely váratlanul lett kitűzve, eltérőleg az eredeti tervtől, mely szerint a választás csupán két három hónap múlva tartott volna meg. Tisztán a közérdek szempontjából a választás mielőbbi megtorlása a helyes, mert nem ad időt és helyet esetleges törvény ellenes kortéziákra és nem tartja igazolomban a kedélyeket, s a mellett a községi hivatalos működést a kellő, helyes mederbe tereli. Aki ismeri a községi életet és a helyettesített, jegyző helyzetét jól tudja, hogy az rendesen a közérdek hátrányára vezet.

— **Duna-fürdő.** Ha valaki községünkben végig sétál így nyári időben a Duna partján, megdöbbenve fogja tapasztalni, hogy a napnak

minden szakában, mily sokan vannak azok, kik minden elővigyázat mellőzésével teszik koczára életüket a szeszélyes Duna habjaiban. Eltekintve attól hogy a szababani fürdés kihágást képez és így büntetendő, bámulatos a közönség egy részének ezen könnyelmű eljárása akkor midőn a községünkben levő dunai fürdő a nap minden szakaszában rendelkezésre áll és így tulajdonosa ifj. Eberhardt Vilmos ur úgy a berendezés, mint a kiszolgálás tekintetében mindent elkövet, hogy az uszoda a modern kivánalmaknak megfeleljen s az igényeket kielégítse.

Szinte érthetetlen ezen, az étellel való játszás csupán azért, hogy néhány fillér megtakaríttassék.

Nagy szükség volna reá, hogy a hatóság, különösen pedig esendőségünk lepne erélyesen föl a meggondolatlanok ellen, kik oly kevésre becsülik életüket. Óva intjük a szülőket, hogy ez irányban vigyázzanak gyermekeikre, mert ha a szerencsétlenség esetleg megtörténik, keserű önvád fogja lelki kinjait növelni.

— **Utcák öntözése.** Még mindég hallunk egyes panaszokat, hogy az utcák hiányosan, vagy pedig csak itt-ott öntöztetnek meg a rekkenő hőségben. A panasz első részére vonatkozva ajánljuk a közönségnek, hogy az illető utcaöntözőt jelentse fel az előljárásnak. A másik részre pedig tudatjuk, hogy a község képviselőtestülete határozatilag kimondotta pótlását a kevés számmal létesített hidrásoknak. Ezek beállítását után azt hisszük ez irányban nem lesznek többé kifogások, illetve panaszok.

— **Meghívó a „kistétényi Sport Egyesület”** által f. hó 17-én, Ó felsége a király születésnapjának előestéjén rendezendő tánczvizgalomra ugyszintén f. hó 20-án d. u. tartandó atletikai versenyre. A 17-iki tánczvizgalom kezdete 8 órakor a Casinóban. A 20-iki versenyek után záradékol nagy tűzijáték lesz rendezve Dr. Popiel ur által. — Belépő jegyek a versenyekre és tánczestélyre, családjegy 6 kor. személyjegy 2 kor. Csak az atletikai versenyekre 1 kor.

Bendezőség: Josipovich Géza diszelnök, Melegh Gyula elnök, Dr. Báthory Aladár és Rumbach Piusz alelnökök Ifj. Pokorny József pénztáros, Jablonsky Oszkár ellenőr, Ferenczy Tibor jegyző, Alex Ernő, Bugyi Gyula, Enökl Viktor, Taubel Gusztáv, Hubay Antal, Jósipovich Kálmán, Ifj. Novágh Károly, Dr. Obál Ferencz, Pokorny Ödön, Porkoláb Zoltán, Rapos Béla, Dr. Wenczel Árpád és Zechmeister Kálmán rendezők.

Ha a csárdába idegen meg nem bizható elem verődött, a betyárok a tolvajnyelvet használták. E nyelv magyar volt, de a szavaknak volt más a jelentősége p. o. a pandurnak koppó az aranyak sárgacsikó, a fegyveres embernek harapós volt a neve. A sikság népe a tolvajnyelvből sok szót átvett.

A csárda ivó szobáját következő felszerelés diszesítette u. m.: volt benne egy boglya sár kemence, melyet a széles vályogból rakott parka egészen körülkerített. E hely a zenészek tanyája volt, hol a kuczót rendesen a böggös foglalta el. E szokást már Petőfi megörökítette egyik honfi dalának ezen szavaiban.

Te meg cigány! ki a kuczó trónusát elfoglald vedd kezébe a vonót, epe legyen a gyantád,

A kemenczén kívül, volt még az ivóban két (lábainál fogva) a földbe leszorított tölgyasztal, melyek mellett, két oldal, szinte a földbe léasott tölgy lóca nyult.

kiegészítették e felszerelést a mérték és ivó edény gyanánt használt fakupák, melyek is azért voltak czélszerűbbek, mert ha a vendégek, ezeket egymás fejéhez verték, sem törtek könyvedén el és az oly cselekményeknél nehezebb sérelmet nem okozhattak.

Hajdan nagy uraink is fakupákat használtak. Így a Zrínyi oldalán Szigetvárnál hősilég elhalt bihari nagybirtokos Bajoni János, a Szigetvárhoz való elutazásakor tett, irodalmilag is nagyon érdekes végrendeletében, több ilyen aranyozott és faragványos kupákról is rendelkezik.

A kupa emlékéül maradt vissza ezen népdal:

Csaplárosné! tölesön bort a kupába,
Hadd igyók a szegénylegény ej, haj! bujába.

Lánczotadta, lobogót teremtette
Féreg esett az én régi ej, haj! kedvembe.

Csaplárosné! már én kendnél nem iszom,
Mert én kendnek igen sokkal ej, haj tartozom.

Rójjá fel a részfokosom nyelére
Hány ieze bort ittam én meg, — ej, haj! hitelbe.

Magukra alkalmazva dalolták a csárda vendégei Csokonainak eme dalát is:

A betyárnak a templom, a pineze,
Könyörgése könyveskéje az ieze.
Csaplárosné! bort ide a kupába,
Hadd igyék a szegénylegény bujába.

Ünnepnapokon e csárdákba jártak össze a szomszédos falvak legényei. S ha valami csekélységen összeperelték, vagy régiebb tartozás volt köztük elszámolandó; úgy elverték egymást a mint csak lehetett.

Ritkaságként voltak olyan csárdák is, melyek a csaplár lakásán kívül vendég szobát is tartalmaztak. Még vasutjaink nem voltak, vihar idején e szobát is jó menyhelyei voltak a tisztességesebb utazóknak. A csárda egy vendégéről, a hagyomány a következő adomát hagyta vissza:

Egy Angol, nagyobb tapasztalat szerzés végett gyalog utazta be hazánkat és az alföld egyik nagy pusztáján a vihar, éjjelre, egy csárda, vendégszobájába kényszerítette. Fáradt utas csakhamar feküdni tért, hol a nagyon tollas ágyban, takaró gyanánt takaró gyanánt is dunyhát kapott. Ilyen takarót az idegen utas, forró nyárban magára nézve feleslegesnek tartott és

— **Meghívó.** A budafok községi szépitési egyesületnek a f. é. 1901. augusztus hó 15. d. e. 8 órakor tartandó reudes évi közgyűlésére. Tárgy: 1. Az elnök, alelnök, 30 tagu választmánya 10 póttag megválasztása, 2. Az évi számadások megvizsgálása, 3. Az elnökség választmány és tisztviselők felmentvényének megadása. 4. írásbeli beadványok elintézése.

Kistétényi bazar.

Ha nem félnék a nyelvészek (haj de szép szó!) átkaitól, úgy most megszületett volna az „I. Bazári levél,” bizonyára nagy lelki öröme a Szerkesztő urnak, ki igazi, jobb sorsra érdemes ambícióval cultiváltatja a különböző „vasárnapi”, „hétköznapi”, „nagyénteki” és „hushagyókeddi” leveleket, melyek egy közös jó tulajdonságban külsőleg mind megegyeznek. Abban ugyanis, hogy ujságírói szemekkel meg nem áldott gyarló földi halandó, az ugynevezett „levelet” sokkal inkább és hamarabb nézné suszter számla, orvosi recept, vagy akár takarékpénztári napi biztosi jelentésnek, mint levélnek. Egyszer voltam ugyanis oly indiszkrét és az ollót keresve, hogy azt körmeim megrovidítására felhasználjam, mint legilletékesebb helyre benyultam a Szerkesztő bácsi hivatalos fiókjába s volt alkalmam a leveleket látni. Az alanyi és tárgyi igazság kedvéért azonban ki kell jelentenem, hogy bár az ollót meglettem a fiókban, de igen rozsdás volt. Ennek oka azonban bizonyára az „Ollóhasználati utasítás” teljes hiányában rejtett.

Hogy azonban az átkoktól való félelmemet indokoljam és tárgyantól el ne térjek el kell mondanom, hogy e hó 3-án, épen midőn a most részletezendő bazárt szándékoztam megvenni, megbotlottam egy vén cigányasszonyban, ki elég érthetően adta tudomásomra jó kívánságát ezen utánam bocsájtott pár szóban hogy: „törjön ki a nyakad!” El is vitte a legszesziesőbb nyári kalapomat a szél, melynek égszínké volt a teteje, piros a szalagja, finom a hajtása és aldatlan legyen a megtalálója. S mindennek messzelátóságomból eredő rövidlátásom, az átkokkal bélelt cigányasszony volt az oka és a szél. Igen a szél, egy l-el. Ez utóbbinak köszönhettem azt is, hogy megérkezve Kistéténybe, hol, akkor tudvalévőleg minden út a bazárba vezetett, sem közel, sem messze nem láttam mindaddig míg a helybeli tűzoltó egylet főszivattyú parancsnoka — figyelembe véve azon áldásdús körülményt, hogy a községi vízvezeték bevezetési munkálatok e szárad rövidsége miatt befejezhetők nem lesznek — két pohár ügyesen alkalmazott picezerrel meg-

azt képzelte, hogy a csaplárosné, azt azért tette ő reá, mert azon (tehát ő felette) még valaki hálni fog. Egy darabig türelemmel várta a ráfekvő vendéget, de midőn nagyon álmos lett, bekiabálta a csaplárosnét és kérte, hogy azt az urat, a ki ő rá fog feküdni, küldje már be. Jól esett aztán az Angolnak, midőn nagynehezen de megértette, hogy hálótársa nem leend.

Mikor ezen Angol utazását bevégezte, vizsiterőben ismét meglátogatta a csaplárosnét és kérte, hogy készítsen számára olyan jó rántottát, mint akkor süttött, mikor nála hált.

A csaplárosné bevitte az angolnak a rántottát, de az a mint szétkapargatta, sehogy sem volt azzal meggelégedve mert mint mondá, hiányzanak belőle a ropogós tőpörtők.

Mint ahogy pedig a rántottába elég sült szalona volt, a panasz miatt a nyelvecske kezdett duzzogni, de csak addig, míg eszébe nem jutott, hogy az előbbi rántotta sütésakor, a rántottába a nyilt kéményből sváb bogarak hullottak és az Anglius, bizonyára azokat ropogtatta kedves tőpörtő gyanánt.

Egy alföldi volt pandur komiszáros.

szüntette időleges vakságomat. De alig mult el, máris új veszedelem fenyegetett. Tudniillik bent voltam a bazárban, melynek mindegyikéből 2-2 pár páratlan szempár sugárzott vakítólag felém, hamiskás mosolylyal kínálgatva pezsgőt, esemegét, virágot, postát, hasznos tárgyakat és különféle tréfás dolgokat. Eszembe jutott azon boldog halandó, ki hasonló esetben a jótekonnyezél érdekében egy ropogós ezresért egy olyat kért, mit nem árusítottak, de mégis kapott; olyat választott ki, ami nem volt ott de mégis meg lett. Egy esőket a kedves elárusítónó piczi rózsás ajkairól. Istenem! ha nekem akkor 12 ezresem lett volna!...

Hovahamarább élő megtestesülése voltam minden bazárkülönlegességnek. A nemzetgazdasági világkiállítás úgy aránylott hozzám mint a Bazilika székesegyházhoz a pesti kippfi: a főposta levélkészlete éveken át irigykedhetett zsebeim tartalmára; a continens összes esemegekereskedőinek élő raktárát képeztem; hazánk összes virágházai közönséges sardiniás dobozokká törpült előttem; Kertész Todor tréfás tárgyai igen komoly amulett tárgyakká változtak az előttem felhalmozott kacagató apróságokkal szemben és végül a François gyárában felhalmozott pezsgőerdő csak egyszerű mutatványszámá degradálódott. Más menekvése tömkelegből való kiszabadulásra nem lévén, kénytelen voltam azokat ellenérték nélkül visszaadni, mely ténykedésem által osztatlan elismerést vívtam ki egy velem érkezett úr részére ki is nem késett a nekem nem termelt babérleveleket nagy mohósággal tépni. (Allitóltag a „tatai“ ősgróf öcsese volt, ki most világhírnévét végzi a legnagyobb inkognitóban.)

Mikorra eszembe jutott, hogy szavaim nagyobb hitelül emléktárgyat kellene haza vinnem, a bazár eltűnt, s kérdéseimre és ajánlataimra a pajkos angyalok unisono válaszoltak: nincsen, nincsen!

Napoleoni gyorsasággal végzett vacsora után a tánczterem elővirág bazár lett, hol szintén vannak „előadó virágok, de a vevőknek a papa mama, vagy mama papa kritikájának kell vételi szándékukat be és kijelenteni, mert másképp nincsen, nincsen!

„Száll a madár ágról-ágra“ Szállott a lány karról karra... Megkezdődött a táncz. A szalón-község Kistétény az igényeket kielégítette a kívánalmaknak megfelelt. Szébbnél-szebb lányok meg asszonyok suhantak el egymás előtt és után pajzán jó kedvel az élvezettől kipirult arcokkal. Hány szív dobbant nagyot midőn a karesu derekat átölelte, hány halk sóhaj rebent el az erős férfikarnak a táncz hevében a fordulónál érzett szorításánál, azt

Ámor Istenke tudná csak elmesélni. Ez nem tudósítói gyenge tollnak való. Számoljon be erről a „Hymen“ rovat, mely majd elárulja annak a magas ábrándosan is hamukás szép szőke leánynak érzelmeit, mely leleplezi azt a tüzes bornál, ki szemével perzselt gyújtott jobbra-balra. Én nem árukodom....

Tudósítói tisztségeimből folyó kötelességeimnek vége felé járok. Még egyről kell leszámolnom Ki volt az est királynője? Már ott abban a kis paradicsomban is töprengtettem felettem. Megkérdeztem többeket, nem merve bizni saját ítéletemben. A válasz nem volt egyenlő. Egy mama kérdésemre nem mondott véleményt, de úgy nézett reám, oly kifejezés-telejesen, hogy siettem kijelenteni, hogy csakis bájos leányát illeti meg e ezim. Midőn egy öreg urnál tudakozódtam, azon választ nyertem hogy a legszebb leány a piros ász. Harmadiknak épen akkor guszálta ki. A tatai őgróf öcsesét a csemege bazár valamiképen megzavarta mert kérdéseimre azt felelte ribizli. Egy fiatal barna ur ijedten halgatott el. Mások pedig mindég mást mondtak, sem nem lévén választási elnök, sem nyílt, sem titkos szavazást nem rendelhettem el. Pedig, biz Isten! szerettem volna. Pardón! az első négyest 40 pár tánczolta, s hogy a mulatság késő reggelig tartott, az ügyis nyilvánvaló.

Jelen voltak: *Asszonyok*: Bayer Jánosné Blazek Antalnén, özv. Enökl Viktorné, Faubel Gusztávné, Fekete Bétáné, Fejenczy F. Tiborné Heckenast Róbertné, Jablónsky Jánosné, Krebs Jánosné, Macher Ernőné, Major Kálmánné, Mészáros Zoltánná, Pokorny Józsefné, Dr. Popiel Dénesné, Porkoláb Ilona, Sélley Barnáné, Szemian Ágostné, Verédy Károlyné, Urs Nándorné, Novágh Károlyné. *Leányok*: Bayer Ilonka, Báthory Irén, Enökl Margit, Enökl Tilda, Faubel Lujza, Isó Gabriella, Jablanszky Gizella, Major Margitka, Major Sárka, Novágh Elvira, Pokorny Paula, Schober Margitka, Semian Gizella, Urs Irénke, Urs Jolánka, Verédy Irén, Wanke Etuska. *Kacsá.*

„Vasárnapi levél.“

Budafok tikkasztó melegségének egyhangúságából igyekeztem menekülni én is Balatonfüred fürdői életének sokhangúságába, mert, hogy Schiller szavával éljek: »wo Alles liebt, kann Karl allein nicht lassen,« a mi magyarul annyit tesz: hol mindenki fürdőbe megy ott nem maradhatok én magam fürdetlen, ambátor Budafok

maga is világfürdő, mert itt nem hagynak senkit sem megmosdatlan. Más világfürdőtől csak abban különbözik, hogy míg azokban a megfüröztölésnél szükséges, hogy jelen legyen a fejünk, itt Budafokon annak a fejét mossák meg a ki nincs jelen. Tekintve, hogy a füröztés e módját már ismerem, hát fogtam magam és három budafoki polgártársal egyetemben Siofoknak vettem az utamat. A ki ismeri az utat Siofokig tudja, hogy az természeti szépségekben nem bővelkedik, no de kárpótolt bennünket egymásnak a kellemes társasága. Az egyik úr, ki házi nyulakban országos híru kapacitás, szakiró és tenyésztő, látnoki szemmel festette le a jövőt, hol mindenki házi nyulat fog enni még Budafokon is és akkor szent lesz a béke, mert ha egymás tányérjába nézünk, ugyanazt fogjuk látni benne. Nem bánt majd az irigység, a hatalmi vágy senkit, mert az lesz a legerősebb, ki legtöbb házinyulat fogyaszt. Mert most is a legerősebb közöttünk a legtöbb házinyulat fogyasztó, a ki, nem tudom, hogy a házinyul fogyasztás teszi-e, meg nem tántorítható hiva a meggyőződésének. Hát ettől a tenyésztő szakférfiutól kért tanácsokat a mi másik utitársunk, a ki egy nem kedvelt racenak az elüljárója, hogyan tenyészszze az ő raceját, hogy az a fajok versenyében legálább mention honorable-t nyerjen. Ne vigye versenybe a fáját, szoltam én, mert elfogult bírákra fog tálalni, kik a tökéletes kedveért nem bocsátanak meg a tökéletlennek. Külömben a selejtes hadd pusztuljon, a derék meg nem fél az időkh mohától.

Ily komoly beszédünkbe jóleső refrainként hangzott bele minduntalan harmadik utitársunknak: »nincs az Angén-ben vesztes csak én« (lásd Bánkbánt) kezdetű csengő dala. E beszélgetés közben értünk Erd közelébe, hol a legrégibb magyar dal szeriut, a magyarok sokat »értene« (Erden ők sokat értenek), de hol mi a budafoki iderándult dalárda vonatbogást túlkiallító Rákosi-féle énekétől egymást meg nem értettük Martonvásáron a vonat két perczig megáll, kiszálltunk és e várakozási időt felhasználtuk felhasználtuk a martonvásári csatorna és tüzlőtőség tanulmányozására. Az alapos tanulmány memorandum alakjában fog benyújtani legközelebb Budafokon értékesítés véget. A könyörtelen halál a legtevékenyebb élet közepette mondja: csitt, épp úgy mint a jó szivarra könyörületes kalauz a legcsatornásabb tanulmányok közepette azt mondja: mehett!!! A szerkesztőm nekem is azt mondja, hogy e hétre kötelességemnek eleget tettem, mehett!!! No de folytatása következik — csak türelem, mert a türelem orchideákat terem

dr.

A felséges uralkodó család alapítványai ráczkevei uradalmának cs. és kir. főtisztvisége.

HIRDETMÉNY.

A budafoki uradalmi **zöldfa-koresma helyiségei** 1902. évi január 1-étől kezdődőleg 3, esetleg több évre bérbe adatnak. Bérleti szándékozók a cs. és kir. uradalmi főtisztviségnél Ráczkeven nyerhetnek felvilágosítást.

Ráczkeven, 1901. július hó 31-én.

fi cs. és kir. urad. főtisztviség.

Hirdetmény.

A községi képviselő testület e hó 24-én hozott határozatával a 737. hzi számú ingatlant iskola építés céljaira magas kinstárnak átengedte.

Ezen határozatot azzal hozzuk köztudomásra, hogy a határozat ellen mai naptól számított 30 nap alatt a község kötelékébe tartozó bármely polgár és azok, kik a községben vagy határában ingatlan vagyonnal birnak a törvényhatóságához folyamodhatnak.

Budafok, 1901. évi július 36.

Miklós Lajos
főjegyző.

Czermann József
bíró.

Budafok és Vidéke Takarékpénztár

részvénytársaság.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyv és folyó (cheque) számlára.

Nyujt kölesönöket váltóra, kötelezvényekre, előleget értékpapirokra.

Vesz és elad értékpapirokat sorsjegyeket (részletfizetésre is) arany és ezüst pénzeket.

Korona-betét osztály heti befizetéssel.

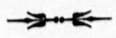
A TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG FŐÜGYNÖKSÉGE

Rosenberg Jg. utóda

WIGNER

bőrkereskedése és czipőfelsőrész-gyára

BUDAPEST, IX., Soroksári-utca 18.

Nagy választék

CZIPŐ-FELSŐRÉSZEK BEN.

Mindenféle

kül- és belföldi bőrárak czipéskellékek

férfi- és női czipézek részére

a legolcsóbb árakon állandóan raktáron vannak.

Legolcsóbb bevásárlási forrás Budapesten.

Megrendelések a legpontosabban eszközölteknek.

A szétküldés utánvétellel történik.

Megrendelésnél sziveskedjék nevét, lakását és az utolsó postát pontosan megadni.

Reklamációk csak 8 napon belül fogadtnak el, meg nem felelő árak pedig díjmentesen visszavételnek.

Kívánatra árjegyzék ingyen.

Most jelent meg!

Szent-Margitsziget hajdan és most

czimű *illusztrált* mű.

Irta: OSVÁTH GYULA.

A könyv tartalomjegyzéke:

I-ső rész. Bevezető rész. -- II-ik rész A római hódítás előtti és utáni idő a magyarok bejöveteleig. III-ik rész Magyarok bejövetele utáni idő a jelen korig. -- IV-ik rész 1. Boldog Margit. 2. V-ik István király és Erzsébet nevé apáca leányának feltalált sirja és ereklyéi. -- V-ik rész 1. Kertészet. 2. József nádor. 3. Arany János tölgyei. -- VI-ik rész 1. Szerzetrendek. 2. Kolostorok az árpádházi királyok alatt a) a premontrei szerzetes kanonokoknak Szt.-Mihály arkangyalról nevezett prépostsága és egyháza; b) domonkosrendű apácák „Boldogasszony” tiszteletére szentelt temploma és kolostora; c) domonkosrendű szerzetesek egyháza és kolostora; d) Szent-Ferenczendű szerzetesek egyháza és kolostora; e) Szent-János vitézek vagy keresztetek vára és kolostora; f) cisztercita szerzetrend apátsága és egyháza. 3. Egyéb régi épületek és pedig: a) esztergomi érsek várserüen erődített tornyos kastélya; b) pesti polgárok háza; c) Imre király, illetőleg IV. Béla palotája; d) Szt.-Pál falu -- VII-ik rész Fürdő. 1. Földtani viszonyok. 2. Hőforrások. Szent-Margitsziget mint gyógyfürdő. (ismertette a Kneip-féle vizkura és a sziget mint klimatikus gyógyhely). -- VIII-ik rész Közlekedés. 1. hid. 2. gőzhajók. -- IX-ik rész Hasznos udnivalók. -- X-ik rész Befejező rész.

Ára füzve 2 korona, díszpéldány 5 korona.

Kapható itt a szigeten: a szállodák portásainál, a dohánytözsdékben, a fürdőpénztárnál és a gyógyforrásnál.

Diszoklevél:

Liszaon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Francia pezsgőbor gyárosok

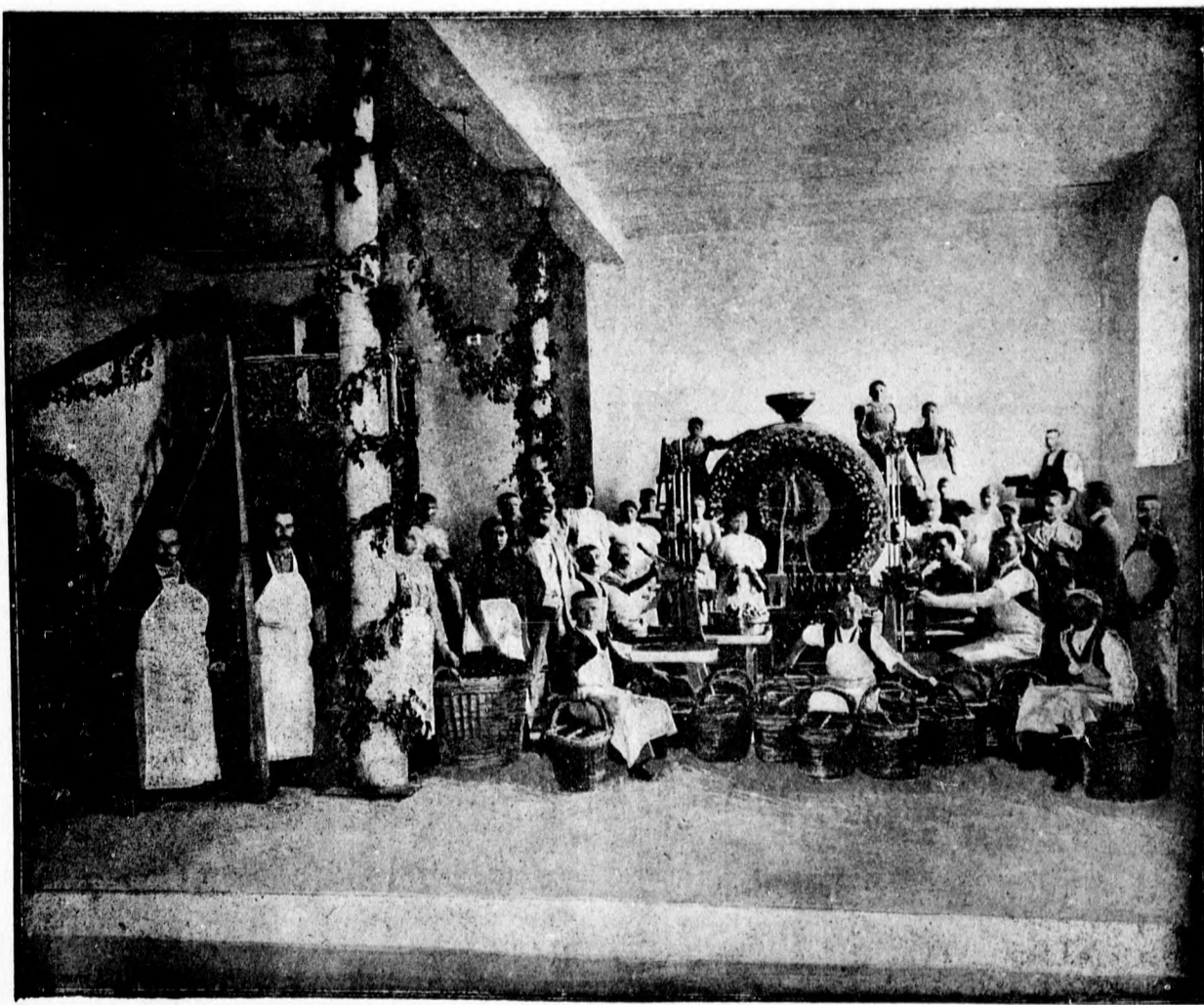
FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

Töltési ünnepély a présházban.